חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא נו.

כרשום אחת. כרה"ר עצמה שהוליח בה חלי גרוגרת רלחזון כחותה עלמה הוליח הלחרון: **כשחי רשויות.** הרבים המופלגים זה מזה פטור דרשויות מחלקות ס"ל: **ולחמר רבה.** לימתי חשיבי שחי רשויות: **והוח שיש חיוב חטלח ביניהן.** שיש רה"י בין שחי רה"ר שלח הוליח ממנו להן לו מהן הכנים לו חייב חטלח הלכך חשיב הפסק לעשותן שחים: **לכל כרמלית.** כגון בקעה שבינחים לח מחלקת לו דנטל מן המורה להכח ולהכח: **לכל פיסלח לח.** כגון חחיכת עץ לו עמוד שלין גבוה י' (ח) לחמות ולין רוחב ד' ח"ל גבוה י' חלח שלין רוחב ד' דהוי מקום פטור לחפילו מדרבנן מותר לטלטל מתוכו לרה"ר ולרה"ר לתוכו וכן מתוכו לרה"י ולרה"י לתוכו וכיון דבטל לגמרי להכח ולהכח לחפילו מדרבנן לליכח מקום חשוב של ד' טפחים הלכך לח הוי הפסק: **רבח לחמר לחפילו פיסלח.** מחלקת הרשויות לטטרו מחיוב שבת דלח גרע ממלר ומלבנה: **ולודח רבח לטעמיה.** דלחמר לעיל [נה:] לחפי' לענין שבת: **כרשות גיטין דמי.** דלחמרי' בסמ"ל גיטין בהזורק (דף עז.) דלחם הקנה לה חלרו להתגרש חדרן לה גט ונפל על הפיסלח שבחלר לחינה מגורשת דהח פיסלח מקום לחחר הוח בפני עלמו ולינו בכלל חלר וחלר הקנה לה ולח פיסלח לחד מקום מוטיל לינים הרי מקומות לח מוטיל לינים הכי מפרשינן לה התם וקלחמר רבח רשות שבת דומה לרשות גיטין דה"ל לענין שבת הויל הך פיסלח מקום חשוב בפני עלמו ומחלק רשויות לחם הוח ממולע בינחים דכי היכי דלח בטיל פיסלח לגבי חלר ה"ל לח בטיל הכח לענין שבת לגבי רה"ר: וקבעי גמרח לר' יוחנן לחמר המילר והחלב מפסיקין בנכסי הגר (נה.) שלח יקנה כחזקת חבילו עד שיחזיק בשחיהן ולחם לין שם לח חלר ולח חלב דלינה מפולינת במלריה מה לי לחמר רבי יוחנן כמה לריך להחזיק שיקנה הכל דחילו רב ושמולל לחמרו לעיל(ב) כדלחזיל חייבל לחמרי דחולר והדר חלח משום דשמעינן ליה לרבי יוחנן שיעור לחחר קבעי ליה: **פירש רבי מרינוס משמו.** של רבי יוחנן: **כל שנקראת על שמו.** כל שנקרלת (ג) על שדה לחד בלשון יחיד על שמו שקורין לה שדה פלוני שלין לומר שדות פלוני קנה הכל בחכוח לחד: **כי גרגותא דפלניא.** כל השדה שהיה הגר משקה מבורו קנה הכל בחכוח לחד: **מאי חלוכא.** לחה דבר הוח ומחי חשיבותו להחשב כחלר: **שבו חיחס.** בין שבנו לשבנו בין לים לגים לפי שלינו יוגע לח מכחן ולח מכחן: **לח מנה יהושע בו'.** כדלחמר בפ"ק (לעיל דף ד:) יהושע כתב ספרו: **על הגבולין.** כדי להרלות התחומין. ופשטיה דקרא לחמר לגשמועינן מה טעם חשב לחתן עיירות: **כל שהראהו הקדוש ברוך הוא למשה.** בשעת מיתתו כדכתיב וירלהו ה' לת כל הלרץ לת הגלעד עד דן (דברים לד): **חייב במעשר.** דהם הם ז' עממים הכתובים בכל מקום. לחבל קיני קניזי וקדמוני שנתנו ללברהם לבינו (ג) בין הבתרים לח יתחיבו במעשר לעתיד לבח כשיחזירם לנו לעתיד כדלחמר בב"ר(ג) לי' נמי לח כבשו ישרלל מהם לחחרי מות יהושע כולן פטורין מן המעשר דכתיב התם זלת הלרץ לשר נשבעתי וגו' (שם) זלת למעוטי הני שנתוספו ללברהם על השבועה כן נרלה בעיני. ולף על גב דרבפלים נמי כתיב בלברהם לח ממעטינן ליה דהיינו מוי דלח כתיב התם ומינו שכבשם משה דכתיב (דברים ג) ההוח יקרלח לרץ רפלים כלומר היינו רפלים שיתן ללברהם (ג) בין הבתרים: **תניח ר"מ לומר בו'.** כולהו הני תנלי בפירוש דקיני קניזי וקדמוני פליגי: **מתני' נמללו וחממין.** שבלח כ' ולחמרו להם היולך לרחיתם חזקה זו והלח בלחתו הזמן עמנו היתם במקום פלוני: **משלמין לו לח הכל.** כפי דמי קרקע שהיו רוחים להפסידו יגבה מהן כדכתיב (דברים יט) כלחשר זמם ולח כלחשר עשה לבד קרקע שלו שיטול מן המחזיק: **שנים כראשונה בו'.** דהיינו ג' כתות לג' השנים כת לשנה כת לשנה לח נמללו זוממים כולם: ד) **משלשין ביניהן.** כל כת תתן השלים דג' כתות הם וקי"ל ה)(מכות ה:) לין עדים נעשים זוממין עד שיחזמו כולם: שלשה

ברשות אחת חייב בשתי רשויות פטור ו)**ואמר רבה** א"והוא שיש חיוב חטאת ביניהם אבל כרמלית לא אביי אמר אפילו כרמלית אבל פיסלא לא רבא אמר אפי' פיסלא ואוזדא רבא לטעמיה דאמר רבא רשות שבת ברשות גיטין דמי אין שם לא מצר ולא חצב מאי פירש רבי מרינוס משמו ב"כל שנקראת על שמו היכי דמי אמר רב פפא דקרו ליה בי גרגותא דפלניא יתיב רב אחא בר עויא קמיה דר' אסי ויתיב וקאמר משמיה דר' אסי בר חנינא חצובא מפסיק בנכסי הגר מאי חצובא אמר רב יהודה אמר רב שבו תיתם יהושע לישראל את הארץ ואמר רב יהודה אמר רב לא מנה יהושע אלא עיירות העומדות על הגבולין אמר רב יהודה אמר שמואל ג"כל שהראהו הקב"ה למשה חייב במעשר לאפוקי מאי לאפוקי קיני קניזי וקדמוני תניא רבי מאיר אומר נפתוחא ערבאה ושלמאה רבי יהודה אומר הר שעיר עמון ומואב רבי שמעון אומר ערדיסקים אסיא ואספמיא: **מתני'** ד"היו שנים מעידין אותו שאכלה שלש שנים ונמצאו זוממים משלמין לו את הכל שנים בראשונה שנים בשניה ושנים בשלישית

משלשין

אבל פיסלא לא. הקשה ריש"ל והלח פיסלח היח כרמלית דבהזורק (גיטין דף עז: ושם ד"ה פליג) מפרש דפיסלח דהוי גבי גט רשות לעלמה כגון דלח גבוהה י' ח"כ משמע דגבוהה ג' ומסתמח חיירי ברחבה חרבעה דלח חשכחן רשות בפני עלמו שהוח חשיב כפחות מחרבעה ועמוד גבוה ג' ולכחב ד' ברה"ר הוי כרמלית וח"כ חמלי קחמר חבל פיסלח לח וי"ל דמ"מ הוחיל וקנין הוח כל כך ומטלטל לח חשיבח לחחרי להפסיק בין ב' רשויות ככרמלית(ו): **אין שם לא מצר בו'.** לטומלח קחי כדמוכח בהדיח בתוספתח דטהרות (פ"י) דקחמי הכנסת לבקעה בימות הגשמים וטומלח בשדה פלוני לחמרו לפני רבי חליעזר הרי היח של רה"י פירש ר' מרינוס משמו כל שיש לה שם בפני עלמה בו' ולח כפ"ה לפירש משמו דקחמר רבי מרינוס היינו משמו של רבי יוחנן:

העומדות על הגבולים. חין לפרש על הגבולים של ח' דכמה עיירות חשיב שהם בחמלע ח' חלח בגבולים לכל שבט ושבט וכו': **כל** שהראהו בו'. טעמי הוה ליה למינקט מה שמיתם בחלה מעני שמונה עיירות של המלר ושם מפורש היטב מחוס של לרץ ישרלל: **חייב** במעשר. וח"ת וכלל הוח

והלח הרבה כרכים בכשוש עולי מלרים ולח בכשוש עולי בבל ולח נחחיינו במעשר חע"פ שהרלם למשה וי"ל דקסבר קדושה לחשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבח והשחח ניחח שלח חקבי כל לחחויי מלי דחחח לחחויי כרכים שבבשו עולי מלרים ולח בבשו עולי בבל: **לאפוקי** מאי. חימה מלי קחמר לחפוקי מלי והח כל קחמר דמשמע לחחויי וי"ל (ז) דמשהרלהו דייק דמשמע לחפוקי וח"ת ולימח לחפוקי חו"ל וי"ל לחין זה חידוש ולכך חמר לחפוקי קיני וקניזי וקדמוני לף על גב דחח"ל הם: **הר** שעיר עמון ומואב. חימה דמשמע דעמון ומואב לח בבשוש עולי מלרים ובספ"ק דיבמות (דף עח. ושם) חמרינן עמון ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית דחמר מר הרבה כרכים בבשו כו' וקסבר קדושה לחשונה לח קידשה לעתיד והיחוס שיסמכו עליהם עניים בשביעית ולין לומר דהתם בעמון ומואב שטהרו בסיחון דהתם נהג שביעית דהיינו עבר הירדן דחמרינן בספרים (דף נב.) ג' חללות לניעור יהודה ועבר הירדן והגליל וחומר ר"ח דעבר הירדן היינו לרץ סיחון ועוג שלח היתה מעמון ומואב ועוד מתרץ ר"ת דביבמות נמי חיירי בעמון ומואב שלח טהרו בסיחון כדהכח ולח נח לפרש התם חמלי לין שביעית נוהגת שם דהח חולה לחרץ היח חלח לפרש למה מעשרין מעשר עני ולח מעשרין מעשר שני שלח לשנות סדר השנים דבמס' ידים (פ"ד משנה ג) חיכח פלוגתח דר' חלעזר בן עזריה גזר שיעשרו מעשר שני כמו בנבל שלח לשנות מסדר השנים ור"ט גזר שיעשרו מעשר עני כמו במלרים שהיח קרובה מעשרין מעשר עני כדי שיהו עניי ישרלל נסמכים עליהם לף עמון ומואב שהם קרובים כו' וח"ת וחמלי לח מייתי ביבמות ההוח טעמח דמלרים לתנן במסכת ידים (שם) וי"ל דניחח ליה למימר טפי הרבה כרכים כו' דלמ"ד לח קידשה הניחו לפי' מח"י עלמה ליכנס מפני סמך עניים חה התירון עיקר דבהכי מיתרלח דלח קשיח דר"ח חדר"ח ורבי יהושע חדרבי יהושע ולין להחריך:

ערדיסקים אסיא בו'. חימה דמשמע לחיח בחו"ל היח וח"כ הילי קחמר בפ' זה בורר (סנהדרין דף כו. ושם) רבי חייח בר זרוגלי ור"ש בן יהולדק הוו קחולי לעבר השנה בעפיח והחניח בפ"ק דסנהדרין (דף יח: ושם ד"ה לין) דלין מעברין חלח ביהודה וכשלמח ר"מ דעיבר שנה בעפיח (מגילה יח:) חיכח למימר דלח הניח כמותו בח"י כדלחמרינן בברכות (דף סג.) חר"ע חלח ר' חייח ור"ש ליכח למימר דלח הניחו כמותן דהח ר"ל דהוי קרי להו רועי בקר וחבורים ועל הבביעית וי"ל דהכחו לעבר היינו חיבור כמו ועיבר שלש שנים זו חחר זו דפרק קמח דהתם (סנהדרין דף יב.) חדע דהח שנה שביעית היתה ותני התם (סוף פ"ק) (דף יב.) דלין מעברין שנים בשביעית:

מסורת הש"ס

ח) [בבח ב.], ט) [דף מד:], ג) [סוף פרשה חד], ד) ש"ין לע"ב, ה) [חגיגה עח:], ו) כ"ל בכרמלית. רש"ש.

הגהות הב"ח

(ח) רשב"ם ד"ה חבל פיסלח וכו' חלין גבוה עשרה ולין רוחב כל"ל ותיבת לחמות נמחק: (ב) ד"ה כל וכו' שנקרלת שדה ס' כל"ל ותיבת על נמחק: (ג) ד"ה חייב וכו' לחברהם אבינו בברית בין הבתרים: (ד) תוס' ד"ה לחפוקי וכו' וי"ל דמה שהרחחו:

מוסף רש"י

בשתי רשויות. דמחיבן ר"ה חלח שיש הפסק ביניהם (שבת ט). פטור. דרשויות מחלקות (כרחות יז.). והוא שיש חיוב חטאת ביניהם. שמופסקות בהר"י. חבל חם היה כרמלית מפסיקין, כגון קרקע יותר מכית סחים לו בקעה וכ' כתים סמוכים לחחד לרה"ר זה ולחחד לכ' והולילח חלי גרוגרת מכית זה לרשות לרשות לח שהיח פתוחה לה, חייב, דסיון דלח מפסיק לה ר"י חלח לשחחל כולח (שבת פ:). חצובה. עשב נלה הוח (ע"ז יד:).

עין משפט נר מצוה

רנב א מי' פ"ח מהלי' שבת הלכה כד:
רנג ב מי' פ"ח מהלי' ומיה הלי' יג ועי' בהשגות ומ"מ ומל"מ פיה"מ פ"מ מי' פרה פפיף ז:
רנד ג מי' פ"ח מהלי' תרומות ופ"ם כל הפרק:
רנה ד מי' פכ"ח מהלי' מדות הלכה ז טור מ"מ מי' פי' נמ:

רבינו גרשום

אמר רבה. היכא אמרי לשתי רשויות פטור הוא שיש חיוב חטאת ביניהן כגון מקום שהוא רה"י כין אלו ב' רשויות הרבים כגון עמוד גבוה י' ורחב ד' מפסיק בין אלו ב' רשויות הואיל דהוא מקום חשוב שאם היה מרגיע גרוגרת שלם ביחר מתוכו לרה"ר חייב חטאת להכי יש לו כח להפסיקו כשהוציאן לחצאין דפטור: אבל כרמלית לא. הוי הפסק ומצטרפין וחייב: אפי' פיסלא. הוי הפסק לשבת ולא מצטרפי: פיסלא. היינו תחיכה של עץ שנמוכה מי' ואינה רחבה ד' דהיינו כל שהוא כעין מצר וחצב: רשות שבת כרשות גיטין דמי. מה לענין גט מפסיק שאם זרק לה גט על המיסלא והיא עומדת על הקרקע או עומדת על המיסלא וזרק הגט על הקרקע אינו גט עד שיהיו היא וגיטה במקום אחד כך מפסיק נמי לענין שבת בין שני חצאי גרוגרת למטרו: אין שם לא מצר ולא חצב. בנכסי הגר והחזיק בה אחד במכרשו: מאי. עד היכן קנה: כל שנקראת על שמו. של גר זכה: היכי דמי דקראת על שמו: כל היכא דקרו ליה בי גרגותא דפלניא גר. כל השדה שהיה משקה הגר מבורו זכה זה בה: שבו תיחם. בין איש לחבירו: לא מנה יהושע בספרו. אלא עיירות העומדות על הגבולים של א"י מכלל דאחרינ הוי טובא שלא היה יכול להזכירן: קיני וקניזי וקדמוני. דברת הקב"ה לאברהם אבינו. פטור מעשר דלא ראם משה דאינן מד' עממין והיינו נמי דדרבי מאיר ור"י ור' שמעון: פיסקא שנים. מעידים אותו בראשונה. שאכלה שנה ראשונה: ושנים בשנה שניה ושנים בשלישי: ונמצאו זוממין.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com